

.....Jak jsem se naučil karetní hru Prší a zase ji zapomněl
aneb návštěva technických muzeí v Německu s dětmi v patách....

Těch POI je ve světě určitě spousta a nepochybuji o tom, že každý z Vás čtenářů s "toulavými botami" na nohou má tahle místa pevně usazená ve své GPS-ce, kterou máte posazenou na krku. Jeden z těchto bodů, kam se rád vždy vracím jsou městečka Sinsheim a Speyer ležící na severozápadě spolkové země Bádenska-Württemberska. A přírodní park Švábsko-franský les ležící hned vedle taky není k zahození.....Technická muzea Sinsheim a Speyer - ta směska všeho, co člověk díky svému důvtipu za posledních cca 120 let vyrobil, je prostě úžasná a každý jen trošku technicky zaměřený homo sapiens si zde najde to svoje. Ať už je fanda vojenství, auto-moto techniky, letectví, lod'ářství-nad i podvodního či kosmonautiky. Užije si zde svého jak milovník požární techniky tak i obdivovatel éry Elvise Presleyho o fandovi zemědělské techniky ani nemluvě.....Každý si prostě najde to své a nožky dostanou pěkně zabrat tím běháním a já už vím, že se to vše stejně stihnout nedá. Začněme však pěkně po pořádku kde a jak to vše začalo.....

Den první : 27.08. 2008

Dvě motorky a čtyři bikeři, což znamená, že máme s Jitkou opět za sebou naše drahé ratolesti a tudíž i drahocenný náklad. Ano opět s námi vyjeli kluci Milda a Honza. Minulé Slovensko zvládli velice dobře a tak si troufáme trošku dál.....Míříme na naši základnu kousek za Přimdou - do penzionu Smaragd, kde jsme už jako doma a ochotný pan vedoucí nám vždy s ubytováním vyjde vstříc. Po cestě se zastavujeme jen na oběd ve VIP restauraci "Penzion Tisůvka" v obci Cikháj, **...ano VIP proto, že je to restaurace s velmi netradiční kuchyní, o které jsme se dočetli v denním tisku jako o jedné z 10 nej v Česku a chtěli jsme to vyzkoušet zda nelžou :-)** a pak i proto, že má příjemnou a nekuřáckou jídelnu.....**NEZKLAMALI !!!**

Pak nakoukneme do nejstaršího premonstrátského kláštera v Milevsku (N49°27' 23.55"E14°22' 38.54") a nevynecháme ještě zmrzlinku u pana ministra zahraničí Schwarzenberga v jeho sídle na Orlíku. Bohužel jsme jej doma nezastihli a tak trošku "zklamání" dojíždíme večer na naši základnu. Po malém občerstvení už Milda mává krabičkou s kartami a Honza s Jitkou se s nadšením připojují a začínají mastit hru "Prší". Zbytek tohoto odstavce necht' čtenář lačný pouze cestopisných údajů laskavě vypustí, nicméně já se musím zmínit, že ač kartami téměř nepolíbený a skepticky naladěný k těmto kratochvílím, při komentářích svých spolubydlících a jejich vášnivým průpovídkám, komentujícím dění na koberci jsem taky vtažen do děje. A laskavý čtenáři nejen to!!!! Já se taky rozhoduji naučit tuto složitou hru, ale to přece jen až zítra a zatím jen pozoruji a nechápu příliš vášně bublající přede mnou. No.....no.....to jsem ještě nevěděl jak i mě tato d'ábelská hra zítra dostane a jaké emoce vzbudí.....

Den druhý : 28.08. 2008

Dvě motorky a čtyři bikeři a zhruba 320 km nás dnes čeká, což je poměrně dost uvážím-li, že máme za sebou naše kluky a taky to, že jedeme po okreskách. Tak ahojky Smaragde a za dva dny zase tady...Vyrážíme na západ a pár kilometrů vzpomínám na naši dubnovou cestu do Holandska, jedeme totiž kousek stejným směrem. Ale opravdu jen prvních cca 30 km a už opouštíme silnici č.14 a stáčíme to na 299 směrem na Amberg a Neumarkt. Míříme po okreskách směrem na Dinkelsbühl nádherné to městečko na pověstné Deutsche romantische Strasse. Malou prémie na naší dnešní etapě dostáváme při průjezdu městečkem Abenberg-jdeme se kouknout na zdejší hrad (N49°14' 34.33" E10°57' 47.13"). Troufáme si dojet až úplně ke vchodu a i když je zde značka zákaz vjezdu, riskneme to a parkujeme. Protahujeme tělo pěknou procházkou a duše dostává zase příděl jiných požitků v podobě hezkých výhledů do okolí a exteriéru hradu. Hlademještě netrpíme, takže po prohlídce míjíme zdejší hradní restauraci a už se těšíme na další km.

Dinkelsbühl je prostě nádherný, a fakt, že se nám podařilo dojet až skoro k dominantě města, na náměstí ke katedrále Sv. Jiří (N49°04' 09.12" E10°19' 13.19") a to právě tou nejstarší městskou bránou (Wörnitztor), tak to je zásluha spíše náhody. I to místečko k zaparkování jsme našli a usadit se venku v místní restauraci je dílem okamžiku. Vychutnáváme si německou pohostinnost, kluci Coca-Colu a jak jinak "řízky", no my s Jitkou už nemůžeme ani dojít a mizíme alespoň na obhlídku katedrály. Byla to paráda a jediný problém byl jak

to vše nacpat do hledáčku fotoaparátu. A toho času mít jen o trošku více.....Kolem 15-té odpoledne přijíždíme do musea v Sinsheimu a tady kromě GPS-ky a toho, že jsem tady už potřetí, mě v posledních metrech vede neomylně silueta Concordu a neméně impozantního ruského TU-144. Taky už slyším nadšené výkřiky kluků: "Jůů tati dívej!!!!" Takže rychle vstupenky a už míříme ukojit chtíč probuzený venkovními exponáty. To obdivné: "Jůů tati dívej!!!!" pak ještě slyším tolikrát.....

A já si zase dobře pamatuji na to nepřestávající blikání blesku na mém fotoaparátu, kdy Milda velký válečný nadšenec vyfotil snad každý vystavený exemplář, že Mildo?

"Koukal jsem na všechnu vystavenou válečnou techniku, zbraně a uniformy. Všechno jsem znal jen z encyklopedií a tady jsem to viděl na vlastní oči. Něco jsem fotil a udělal jsem si i malé video tanku....[video](#) Dost zajímavá byla i výstava osobních aut od starších až po moderní a taky závodních aut a formulí. Poprvé jsem viděl dopravní letadlo Concorde a dokonce jsem si ho mohl prohlédnout uvnitř i v kokpitu. Novinkou pro mě byl tobogán, který jsme sjížděli v kobercové papuči :-). Docela zábavný byl i vodní tobogán s motivem noční oblohy a zářícími hvězdičkami."

Uchození a ukoukaní usedáme dnes naposled na naše miláčky, ještě nám zbývá zdolat posledních pár kilometrů na zemědělskou usedlost Famillie Schaffer u Adelsheimu a tady nás opět, letos už podruhé vítá milá paní domácí. Zabydlujeme se a a už "Prší". Učím se hru a začínám propadat hráčské vášni. Pomalu, zdá se, krystalizuje souboj rodinných klanů - Kozelští kontra Nejezchlebovi.....A jak souboj dopadl? Tak to až zítra milý čtenáři!!!!

Den druhý : 28.08. 2008

Původně jsme dnes plánovali návštěvu muzea ve Speyeru a pak rychlý přesun po dálnici na Přimdu zpět do česka, ale stále ještě není rozhodnut karetní zápas. Tudíž roamingujeme o 106 a ani zvířátka na farmě paní Schaffer nejsou proti abychom zůstali o den dýl. A co teprve když pro kluky objevíme další překvapení v okolí, ale o tom až později. Vyjíždíme k Speyeru a na prohlídku exponátu máme víc než půl dne a tudíž i docela dost času si pěkně vše vychutnat. Osobně si více už vychutnávám ty menší věcičky, které se jaksi v pozadí velkých letadel a tankové techniky všech typů trošku ztrácí a taky si s dětmi zkoušíme sjezd tobogánem z křídla Boingu 747. Tobogán je z nerezové roury a jezdí se v látkových pytlicích. A opravdový tobogán vodní? "Kluci, co říkáte, dáme si koupáníčko? Kousek odtud je vodní svět s opravdovým tobogánem!!" No, že jsem se vůbec ptal!!!

Muzeum se hned stává minulostí a už at' jedem, jedeme! Aquapark Neckarsulm (N49°11' 22.47" E9°14' 38.49") je odsud "co by kamenem dohodil" a tak se pohledem na venkovní expozici letadel loučíme a vyrážíme za vodními radovánkami.

poloprázdném parkovišti parkujem stroje a vydáváme se do spárů Neptunovy říše. Tak povídej Honzo, jaké to tam bylo?

"Bylo to tam naprosto superrrrr!!!!!!!!!!!!!! Kdyby jste tam byli, tak by se vám asi nejvíce líbily ty bezvadně dlouhé a prudké tobogány, které jsem s tatškou proletěl hlavou napřed a jezdil tam furt dokola, taky umělé koryto potoka s divokou vodou a třema bazény kam sem vždycky po hlavě řachnul. Velice Vám doporučuji zajít a užít si to co my. A ještě jsem zapomněl na to nejlepší muzeum letadel a různých válečných zbraní. Představte si, že tam byla i německá ponorka, kterou jsem mohl projít kterou jsem mohl projít a obrovské letadla od kterých jsem sjížděl v plechovém tobogánu.."

Řádně vymáchání a zmožení neustálým otloukáním v korytě potoka a s vodou zalehlou v uších se vracíme večer nazpátek na statek a po řádné večeri už pokojem zní pleskání karet a výrazy jako: já zase mám samé fašisty...bereš dvě karty dávám ti kolisty....přebíjím tě bolševikem....jdi už někam s tím kuchtíkem.....bacha jede ti tam fašistická motodivize....zní pozdním večerem do hluboké noci...**jen bych tu ráda vysvětlila, že jsme sice měli hrací karty s obvyklými čísly i barvami jen upravené coby válečné,takže jsme obvyklé hlášky barev či druhu vylepšovali názvy přesně podle toho co vyobrazovaly :-)**

Den čtvrtý : 30.08.2008

Naše karetní bitva je opět přerušena. Míříme zpátky k Přimdě, kde boj dnes večer vyvrcholí. Ovšem k tomu potřebujeme čistou hlavu a značné fyzické síly, které hodláme načerpat cestou a hlavně zastávkou ve Würzburgu (N49°47' 32.91"E9°55' 38.54"). Starobylé město ležící na řece Main a jeho bohatá historie mě lákala k prohlídce už dávno, po 60 kilometrech už vjíždíme do jeho centra.

Daří se nám zaparkovat v podzemních garážích na levém břehu řeky pár metrů od slavného mostu "Alte Mainbrücke" přímo pod pevností Marienberg. Probíhá obligátní focení a jdeme se kouknout na most a pak do centra starého města na Marienkirche a nemůžeme vynechat ani přímo v cestě nám stojící skoro tisíc let starý Dom St.Kiliána. Zmrzlinový pohár pak jen dotváří pohodu a není se co divit, že z města vyjíždíme pěkně pozdě....**Ivo a pamatuješ na toho chlapíka co jsi s ním klábosil kousek od mostu...podle délky a živosti hovoru jsem si myslela že jsme se ztratili a ty se ptáš na cestu nějakého přistěhovalého ostraváka...a ty jsi se zatím jen tak zapovídal s místním.... :-)**

"Už ani nevím, jak jsem se s ním zapovídal, ptal se mě na něco a nějak jsme kecali a kecali...Čemuž se divím s tou mojí bídnou němčinou."

Ještě jedno krásné místo chceme dnes navštívit a to vesničku Tüchersfeld (N49°47' 04.97"E11° 21' 42.80") ve Franckém Švýcarsku což je zase kupodivu část Bavorska a to zase části Německa :-):
-). Je to vlastně vesnička ve skalách i na skále, ráj to především příznivců horolezectví a turistiky no a tím pádem i motorkáři si zde na točitých silničkách užijí to svoje. My si to užili dosytosti i s terénní vložkou v lese, kam mě zavedla nějakým omylem moje GPS-ka zřejmě si řekla: "Ať si to kluk užije!!!" A tak najednou končí asfalt a jedeme prudce dolů lesní pěšinou plnou spadaneho listí. Teda já jedu a Jitka.....**a Jitku zachvátila panika. Jak se cesta stávala méně pevnou a čím dál užší...zbaběle jsem to v pudu dítěte-sebe a moto záchovy vzdala...** Musíme se vrátit, na tohle není SV stavěné, i když sám bych asi pokračoval. V Tüchersfeldu je unikátní obchůdek se zkamenělinami. Moc se v tomhle nevyznám, ale asi to

bylo sesbíráno někde v širokém okolí a moc hezké věci tam měli k vidění. Romantické posezení s koukáním po okolí končí a my už to fičíme zpět po německých okreskách místy i 140-kou, což není moc košér, ale za námi už vezou tmu a tak jedeme co to dá, snad už policajti mají volno.....

Dojíždíme k dnes už bývalému přechodu a jelikož je už tma a kručí nám v žaludku, stavíme v první hospodě s českou obsluhou na obligátní kuřecí řízek. A pak už hajdy do Smaragdu, kde na nás musí čekat chudák pán vedoucí. Vybalujeme nejnnutnější věci k přespání a kluci už sedí na koberci a karetní bitva vzplane v okamžiku.....

Den pátý : 31.08.2008

Dopřáváme si dnes pohody delšího spánku, nemusíme už nikam spěchat, v plánu je jen přesun domů a vcelku nebýt malé Jitčiny nevolnosti cestou (to asi bude z horka a malého množství pití) tak ani není co k zaznamenání. Pomalu už člověk zná každou silničku k nám na sever Moravy a tak vybrat cestu, kterou jsme ještě nejeli už ani skoro nejde.....**i když jsme tu už jeli, nic nám to nevádí zvěčnit si tu vaši Kozelských krasojízdu do krátkého videa..... [video zde](#)**

Tak spíše už jen pár slov na závěr. Tento článek píši v půlce února 2009 a zážitky se mi vybavují docela živě. Letos máme v plánu vrátit se na takzvanou Deutsche Romantische Strasse, ze které jsme loni kousek viděli a navštívili dvě města ležící na jejím severním konci (Dinkelsbühl a Würzburg) a projet si tuto nádhernou část Německa celou až k jejímu jižnímu začátku u Zugspitze. Myslím, že to bude stát za 3-4 denní výlet a v současné době už na něm pracuji a sháním informace nutné pro tuto cestu, abych Vám o tom mohl vyprávět zase příště.

A jak dopadla naše karetní bitva????? Ale to přece není vůbec důležité.....nebo ano?

Důležité to není, ale my to přiznáme **PROHRÁLI JSME!** a co na to Milda? Po prohrané bitvě na mě koukl a říká..." Tak vidíš mami, my je to naučili hrát a oni nás teď za to porazili....no musíme se sejít na nějaké z dalších cest a tu prohru jim pěkně vrátit! "

